

Arrest

nr. 75 052 van 14 februari 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X in eigen naam en in de hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van hun minderjarige kinderen, X en X en X, die allen verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 15 november 2011 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, van 30 september 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 december 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 december 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter C. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van de eerste verzoekende partij en haar advocaat J. TIELEMAN en van advocaat A. DE MEU, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 27 juli 2009 dient de verzoekende partij, beiden van Russische nationaliteit, in eigen naam en in de hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van hun drie minderjarige kinderen, een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

Op 30 april 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ontvankelijk wordt verklaard.

Op 17 september 2010 verzoekt de ambtenaar-geneesheer de verzoekende partij erom bijkomende medische informatie te verschaffen teneinde een volledig en objectief medisch advies te kunnen verstrekken.

Op 11 oktober 2010, 15 oktober 2010, 10 december 2010 en 1 maart 2011 brengt de verzoekende partij bijkomende medische inlichtingen aan.

Op 19 september 2011 stelt de ambtenaar-geneesheer een medisch advies op.

Op 30 september 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond wordt verklaard. Deze beslissing wordt op 20 oktober 2011 aan de verzoekende partij ter kennis gebracht.

Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 27.07.2009 werd ingediend door :

T., K.(...) (RR (...))

geboren op (...) te (...)

en echtgenote:

T., N. (...) (RR (...))

geboren op (...) te (...)

en minderjarige kinderen:

T., A.(...) (RR (...))

geboren op (...)2003 te (...)

T., A.(...) (RR (...))

geboren op (...)2006 te (...)

T., E.(...) (RR (...))

geboren op (...)2010 te (...)

nationaliteit: Rusland

adres:

(...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 30.04.2010, heb ik de eer u mee te delen dat dit verzoek ongegrond is.

Reden:

Dat de voorgelegde medische attesten geen aanleiding kunnen geven tot het toekennen van een machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980.

Er worden medische elementen aangehaald voor T., K.(...). De arts-attaché/arts-adviseur evalueerde deze gegevens op 19.09.2011 (zie verslag in gesloten omslag in bijlage) en concludeerde 'Vanuit medisch standpunt kunnen we dan ook besluiten dat de aandoening, hoewel deze kan beschouwd worden als een aandoening die een reëel risico kan inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien deze behandeling beschikbaar en toegankelijk is in Rusland / Tsjetsjenië.

Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland, Rusland / Tsjetsjenië. De aandoening belemmert betrokkene niet te reizen. Hij heeft geen nood aan mantelzorg.

Wat de financiële toegankelijkheid betreft, lijkt het erg onwaarschijnlijk dat betrokkene in Rusland — het land waar betrokkene tenslotte ruim 40 jaar verbleef — geen familie, vrienden of kennissen meer zou hebben bij wie hij terecht zou kunnen voor (tijdelijke) opvang en hulp bij het bekomen van de nodige zorgen aldaar ent of voor (tijdelijke) financiële hulp. In Rusland kan betrokkene terecht in de lokale

staatsvoorzieningen gespecialiseerd in zijn aandoening als betrokkene voldoet aan de voorwaarden: Russisch staatsburger zijn, effectief in Rusland wonen en voldoen aan de verplichte ziekteverzekering. Op die manier kan de betrokkene gratis medicatie genieten en in het ziekenhuis opgenomen worden.' Betrokkene legt geen enkel bewijs voor van een arbeidsgeneesheer dat hij arbeidsongeschikt zou zijn. We kunnen er dus vanuit gaan dat betrokkene zelf zou kunnen instaan voor de kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp.

Gezien deze beslissing ook geldt voor de echtgenote, kan worden verondersteld dat zij ook een steentje bijdraagt in de financiële situatie van het gezin, bij terugkeer naar het land van herkomst. In het dossier bevindt zich namelijk geen enkele aanwijzing dat deze echtgenote, arbeidsongeschikt is en bovendien kan er van worden uitgegaan dat iemand met de leeftijd van 33 jaar nog toegang heeft tot de arbeidsmarkt in het land van herkomst. Wat de geografische toegankelijkheid betreft, merken we op dat er veel gespecialiseerde instellingen aanwezig zijn in Tsjetsjenië.

De arts-adviseur besluit dat de betrokkene kan reizen en er is geen actuele medische noodzaak tot mantelzorg.

Derhalve

blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit,

of

blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Het attest van immatriculatie dat werd afgegeven in het kader van de procedure op basis van genoemd artikel 9ter dient te worden ingetrokken. Gelieve tevens instructies te geven aan het Rijksregister om betrokkene af te voeren uit het Vreemdelingenregister en terug in het Wachtregister in te schrijven, Gelieve eveneens bijgevoegde gesloten omslag aan betrokkenen te willen overhandigen."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In wat kan worden beschouwd als een derde onderdeel van een enig middel van de verzoekende partij voert zij de schending aan van, onder meer, artikel 9ter, § 1, laatste lid van de vreemdelingenwet.

Ter adstruering van wat kan beschouwd worden als een derde onderdeel van dit enig middel voert de verzoekende partij het volgende aan:

"2.3.Toegankelijkheid van de adequate behandeling in het land van herkomst: Tsjetsjenië

Ook wat betreft de toegankelijkheid van de medisch zorg in Tsjetsjenië, leggen artikel 9ter §1, laatste lid , in samenhang met artikel 4 van het K.B. van 17 mei 2007 en de rechtspraak van de Raad van State op dat de beoordeling gebeurt door een "een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft".

In casu werd de toegankelijkheid zelfs niet door de ambtenaar-geneesheer beoordeeld, maar wel door de ambtenaar van de Dienst Vreemdelingenzaken.

De bestreden beslissing schendt artikel 9 ter, §1, laatste lid door de toegankelijkheid niet door een arts te laten onderzoeken maar door een ambtenaar van de Dienst Vreemdelingenzaken. Ook het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden."

2.2. In de nota met opmerkingen repliceert de verwerende partij hieromtrent bij verwijzing naar het oude artikel 9ter, § 1, tweede lid van de vreemdelingenwet dat luidde als volgt: *"De beoordeling van het bovenvermeld risico en van de mogelijkheden van behandeling in het land van oorsprong of het land waar hij verblijft, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer die daaromtrent advies verschaft. Hij kan zonodig de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen".* De verwerende partij duidt erop dat de ambtenaar-geneesheer in haar advies van 19 september 2011 wel degelijk het risico op een vernederende of onmenselijke behandeling heeft onderzocht en beoordeeld, evenals de mogelijkheid van een adequate behandeling van de medische aandoening in het land van herkomst. De verwerende partij meent dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat een verdere uitwerking van de toegankelijkheid van de medische zorgen in de bestreden beslissing het zorgvuldigheidsbeginsel zou schenden.

2.3. De verzoekende partij voert aan dat, onder meer, artikel 9ter, § 1, laatste lid van de vreemdelingenwet oplegt dat de beoordeling van de toegankelijkheid van een adequate behandeling in het land van herkomst gebeurt door een *"een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft"*. Volgens de verzoekende partij schendt de bestreden beslissing voormeld artikel 9ter, § 1, laatste lid van de vreemdelingenwet daar de toegankelijkheid zelfs niet door een arts of ambtenaar-geneesheer werd onderzocht en beoordeeld, maar wel door de ambtenaar van de Dienst Vreemdelingenzaken.

2.4. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Dit artikel luidt sinds 10 januari 2011 als volgt:

"§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België. De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft. Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

(...)".

Uit lezing van bovenstaand artikel blijkt dat de beoordeling van de ziekte en of deze ziekte een reëel risico inhoudt voor het leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokken vreemdeling verblijft, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde. Deze ambtenaar-geneesheer dient conform artikel 9ter van de vreemdelingenwet eveneens de mogelijkheden van en de toegankelijkheid tot behandeling in het land van herkomst of het land waar de betrokken vreemdeling verblijft, en de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, te beoordelen. Deze ambtenaar-geneesheer verschaft over al deze elementen een advies.

Uit grondige lezing van het advies van de ambtenaar-geneesheer blijkt dat deze daarin de medische problematiek van de verzoekende partij, de behandelingsmogelijkheden, de beschikbaarheid van de zorgen en de opvolging in het land van herkomst van de verzoekende partij heeft beoordeeld. Uit het advies blijkt niet dat de ambtenaar-geneesheer een beoordeling maakte van de toegankelijkheid van de benodigde medische zorgen. Het is de gemachtigde van de staatssecretaris die in de bestreden beslissing zelf de beoordeling van deze toegankelijkheid heeft onderzocht, beoordeeld en toegevoegd.

In zoverre de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid aldus de beoordeling van de toegankelijkheid van de benodigde medische zorgen zelf heeft verricht en er hierover geen advies werd verschaft door de ambtenaar-geneesheer, schendt de bestreden beslissing artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

De verzoekende partij voert terecht de schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet aan.

Het enige middel is in die mate gegrond.

Aangezien een aangevoerd onderdeel van het enig middel tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing leidt, bestaat er geen noodzaak om de schending van de overige aangehaalde bepalingen of beginselen te onderzoeken.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 30 september 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien februari tweeduizend en twaalf door:

mevr. C. BAMPS,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

C. BAMPS